

The Development of Reading Literacy using the KWL-Plus Learning Management Combined with Local Information from Pathum Thani Province for Grade 7 Students

Supatcha Sri-iam¹ and Noppol Jankrajangjang²

Faculty of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal under Patronage, Thailand

Corresponding E-mail: supatcha@vru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-2170-1976>

E-mail: noppol@vru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6567-0174>

Received 29/09/2024

Revised 02/10/2024

Accepted 02/11/2024

Abstract

Background and Aims: Reading literacy is an essential skill that fosters wisdom, critical thinking, self-development, and adaptability in today's society, where information is diverse and easily accessible. The researcher therefore employed the KWL-Plus learning model in conjunction with local information from Pathum Thani Province to design learning activities aimed at enhancing the reading literacy of Grade 7 students in Pathum Thani Province. The objectives were 1) to compare the reading literacy of Grade 7 students before and after receiving instruction using the KWL-Plus learning model combined with local information from Pathum Thani Province, and 2) to assess the reading literacy development of Grade 7 students after the implementation of the KWL-Plus learning model with local information from Pathum Thani Province.

Methodology: The sample group included 30 Grade 7 students from Thammasat Klongluang Wittayakhom School, in the first semester of the 2024 academic year, selected through multi-stage random sampling. The tools used in the research were: 1) seven learning management plans, with an overall average score of 4.76, indicating a very high level of appropriateness, and 2) a reading literacy test, with an IOC ranging from 0.80 to 1.00, item difficulty between 0.20 and 0.73, item discrimination ranging from 0.20 to 0.80, and a reliability score of 0.84. The statistics used in the research included percentage, mean, standard deviation, t-test, and relative development score.

Results: The research findings revealed that 1) the comparison of reading literacy scores of Grade 7 students before and after receiving instruction using the KWL-Plus learning model combined with local information from Pathum Thani Province showed that post-test scores were significantly higher than pre-test scores at the .05 level, and 2) The assessment results of the relative progress in reading literacy of Grade 7 students after learning through the KWL-Plus method, combined with local data from Pathum Thani Province, show that the overall relative progress in reading literacy was at a very high level ($\bar{x} = 75.55$).

Conclusion: The development of reading literacy through the use of the KWL-Plus learning model combined with local information from Pathum Thani Province for Grade 7 students provides

teachers, schools, and educational service areas with a framework for designing learning activities. This can be adapted for classroom instruction to enhance students' reading abilities.

Keywords: Reading Literacy; KWL-Plus Learning Model; Local Information of Pathum Thani Province; Relative Development

การพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สุภัชฉาน ศรีเอี่ยม และนพพล จันทร์กระจำจั่ง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ความฉลาดรู้การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญทำให้เกิดปัญญา ความคิด ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง และรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมปัจจุบันที่ข้อมูลข่าวสารมีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย ผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี 2) ประเมินพัฒนาการความฉลาดรู้การอ่านภายหลัง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ผลการประเมินความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่าน ผลการประเมินค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าพัฒนาการสัมพัทธ์

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการประเมินคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่านในภาพรวม อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 75.55$)

สรุปผล: การพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้ครู สถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษา มีแนวทาง ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้การอ่าน สำหรับนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อยกระดับความสามารถในการอ่าน

คำสำคัญ : ความฉลาดรู้การอ่าน; การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus; ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี; พัฒนาการสัมพัทธ์

บทนำ

ความฉลาดรู้การอ่าน เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญทำให้เกิดปัญญา ความคิด ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง และรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมปัจจุบันที่ข้อมูลข่าวสารมีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้น การอ่านจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดหากอ่านแล้วสามารถตีความข้อมูลได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้ให้ความสำคัญกับการอ่านในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พ.ศ.2551 รายวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยผู้เรียนต้องสร้างความเข้าใจในเรื่องราวและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและ

สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2566) ให้นิยามความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (Reading literacy) ไว้ว่าเป็นความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถนำไปใช้ประเมิน สะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง และมีความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พัฒนาความรู้และศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม

จากผลการสอบประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นการประเมินนักเรียนอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ คือ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีการประเมินทุก 3 ปี อย่างต่อเนื่อง เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ความรู้และทักษะในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียนหรือเรียกว่า “ความฉลาดรู้” (Literacy) ในปี ค.ศ.2022 ที่ผ่านมามีการจัดสอบพบว่า ความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ย 379 คะแนน เมื่อเทียบกับในปี ค.ศ. 2018 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยลดลง โดยมีคะแนนเฉลี่ยลดลง 14 คะแนน ทั้งนี้ ผลการประเมินคะแนน PISA ของประเทศไทย ตั้งแต่ 2000 จนถึง 2022 พบว่า คะแนนเฉลี่ย ความฉลาดรู้การอ่านมีแนวโน้มลดลง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566) ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กราฟแสดงผลการประเมินด้านความฉลาดรู้การอ่านของประเทศไทย ตั้งแต่ PISA 2000 จนถึง PISA 2022

ที่มา (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2566)

นอกจากนี้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2564 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานีพบว่า นักเรียนมีคะแนนวิชาภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 45.59 ซึ่งมีระดับต่ำกว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.13 และต่ำกว่าระดับประเทศที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.19 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี, 2566) แสดงว่านักเรียนในจังหวัดปทุมธานียังขาดความรู้และทักษะกระบวนการอ่านคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทย

จากปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนดังกล่าวเห็นได้ว่า คะแนนด้านความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนไทยอายุ 15 ปี ซึ่งอยู่ประมาณช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มคะแนนต่ำลง จากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ได้กล่าวถึง แนวทางการศึกษาเพื่อหาความรู้ต้องให้เกิด “ความฉลาดรู้” ดังข้อความที่ว่า “...การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้มีข้อปฏิบัติที่นาจะยึดเป็นหลักอย่างน้อยสองประการ ประการแรกเมื่อจะศึกษาสิ่งใด เรื่องใด ใหญ่

จริง ควรได้ศึกษาให้ตลอดครบถ้วนทุกแง่มุม ไม่ใช่เรียนรู้แต่บางส่วนบางตอนหรือเพ่งเล็งเฉพาะแต่เพียงบางแง่มุม อีกประการหนึ่ง ซึ่งจะต้องปฏิบัติประกอบพร้อมกันไปด้วยเสมอคือต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้น ๆ ด้วยความคิดจิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปกติและเที่ยงตรง เป็นกลาง ไม่ยอมให้รู้เห็นและเข้าใจตามอำนาจความเหนียวของอคติไม่ว่าจะเป็นอคติฝ่ายชอบหรือฝ่ายชัง มิฉะนั้นความรู้ที่เกิดขึ้นจะไม่เป็นความรู้แท้ หากแต่เป็นความรู้ที่ถูกอำพรางไว้หรือคลาดเคลื่อนวิปริตไปต่าง ๆ จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์จริง ๆ โดยปราศจากโทษไม่ได้...” (ชูสิทธิ์ ชูชาติ, 2561) และจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านตลอดทั้งเรื่อง รวมถึงการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยความเป็นกลางอย่างมีเหตุผลเป็นลำดับขั้นตอน ดังที่ Carr & Ogle (2004) นำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) K (Know) ตรวจสอบความรู้ของเรื่องที่จะอ่าน 2) W (What to know) ค้นหาความจริงจากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ 3) L (Learned) ระบุความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ 4) Plus 1 M (Mapping) นำข้อมูลมาจัดทำเป็น แผนผังความคิด 5) Plus 2 S (Summarizing) เขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ด้วย

จังหวัดปทุมธานี เป็นเมืองที่มีประวัติยาวนานมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามคำขวัญที่ว่า ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้ว่าจังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจนำข้อมูลท้องถิ่น ในจังหวัดปทุมธานีเหล่านี้มาพัฒนาเป็นบทอ่านเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การอ่านให้กับผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลการอ่านเข้ากับบริบทที่ใกล้ตัวและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน ดังที่ฟารา สุไลมาน และนุรอัสวานี บอดอ (2566) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ต้องเริ่มจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม การแทรกบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้นและกระตุ้นบรรยากาศในการเรียนรู้ เชิงบวก ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเนื่องจากผู้เรียนมีฐานความรู้เดิมจากเรื่องรอบตัว ทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ใหม่ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยให้นักเรียนในจังหวัดปทุมธานีได้มีความรู้ เกิดความภาคภูมิใจในจังหวัดที่ตนได้ศึกษา ซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ผ่านกระบวนการอ่านด้วย

ทางผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเติบโตเป็นพลเมืองที่มีความรู้ความสามารถในอนาคต รวมถึง เป็นการเตรียมการสอบประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

2) เพื่อประเมินพัฒนาการความฉลาดรู้การอ่านภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับ ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทบทวนวรรณกรรม

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความฉลาดรู้การอ่าน หมายถึง ความสามารถเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน นำความรู้ จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อตีความสิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านแล้วประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสร้างเป็นแนวคิดของตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพและอยู่ร่วมในสังคม อย่างมีประสิทธิภาพ จากการสังเคราะห์องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่าน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2566; Anderson and Krathwohl, 2001; Cain & Oakhill, 2020) มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ และ 3) การสะท้อนและประเมิน

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะกระบวนการอ่านวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมีความเป็นมาที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นลำดับขั้นตอน สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาด้านการอ่านของผู้เรียนได้ในทุกเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้และผู้สอนสามารถช่วยแนะนำเพิ่มเติม ในแต่ละลำดับขั้นได้ โดย Ogle (2010) มีการปรับปรุงการใช้แต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้มีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้น เป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 K (Know) ขั้นนี้ก่อนที่ผู้เรียนจะอ่านเรื่อง ผู้สอน จะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อให้ผู้เรียนกระตุ้นสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของผู้เรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K – What we know ขั้นที่ 2 W (What to know) ผู้สอน ค้นหาความจริงจากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W – What we want to know ขั้นที่ 3 L (Learned) ผู้เรียนระบุน้ำความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ทั้งระหว่าง การอ่านและหลังอ่าน ผู้เรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L – What we have learned ขั้นที่ 4 PLUS 1 M (Mapping) ขั้นนี้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ ได้จัดประเภทไว้ในขั้น KWL1 มาจัดทำเป็นแผนผังความคิด เขียนชื่อเรื่อง ไว้ในตำแหน่งตรงกลาง และเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละช่อง ขั้นที่ 5 PLUS 2 S (Summarizing) ขั้นนี้ผู้เรียนเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด โดยเขียนใจความสำคัญของเรื่อง เพื่อประเมินความเข้าใจของผู้เรียน

จังหวัดปทุมธานีมีประวัติศาสตร์ในการก่อตั้งเมืองมาอย่างยาวนาน มีความเป็นเอกลักษณ์ในด้านการทำการเกษตรในวิถีชีวิตของนครริมฝั่งแม่น้ำ ตลอดจนการมีเชื้อขามอญเข้ามาอาศัยอย่างต่อเนื่อง และสามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข แสดงให้เห็นถึงความแบ่งปันความมีน้ำใจซึ่งกันและกัน รวมถึงมีการพัฒนาเมือง มาอย่างต่อเนื่องจนมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งนับว่าเป็นจังหวัดที่สำคัญต่อการพัฒนา ประเทศไทย ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาความฉลาดรู้ของผู้เรียน โดยใช้คำขวัญจังหวัดปทุมธานีที่ว่า “ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อขามอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม” (สำนักงานจังหวัดปทุมธานี, 2567) มาใช้พัฒนาบทอ่านในงานวิจัยครั้งนี้

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เรื่องความฉลาดรู้การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 7 ชั่วโมง ประกอบด้วย 1) เรื่อง ถิ่นบัวหลวง 2) เรื่อง เมืองรวงข้าว 3) เรื่อง เชื้อชาวมอญ 4) เรื่อง นครธรรมะ 5) เรื่อง พระตำหนักกรมใจ 6) เรื่อง สดใสเจ้าพระยา และ 7) เรื่อง ก้าวหน้าอุตสาหกรรม โดยในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้มีสื่อการเรียนรู้ประกอบ และแบบประเมินผลการเรียนรู้

2.2 แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดความฉลาดรู้การอ่านแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ พร้อมเฉลยข้อสอบ ซึ่งใช้ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดรู้การอ่าน โดยใช้ การสังเคราะห์องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่าน จากแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553); สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2566); Anderson and Krathwohl (2001); Cain & Oakhill (2020) ได้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความฉลาดรู้ การอ่าน ประกอบด้วย 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ 2) การบูรณาการและการตีความ 3) การสะท้อนและประเมิน ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การจัดทำแบบฝึกหัด และการจัดทำแบบทดสอบ ความฉลาดรู้การอ่าน จากนั้นศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยใช้แนวคิดจาก Carr & Ogle (2004) มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นที่ 1 K (Know) ผู้สอนจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง ขั้นที่ 2 W (What to know) ผู้สอนค้นหาความจริง จากคำถามของผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ ขั้นที่ 3 L (Learned) ผู้เรียนระบุความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ทั้งระหว่างการเรียนรู้และหลังอ่าน ขั้นที่ 4 PLUS 1 M (Mapping) ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นแผนผังความคิด และขั้นที่ 5 PLUS 2 S (Summarizing) ผู้เรียนเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิ รวมถึงศึกษาเอกสาร ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบ ให้สอดคล้องกับแบบฝึกหัด และแบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ จัดทำเป็น 7 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้คำขวัญของจังหวัดปทุมธานีมาเป็นชื่อเรื่อง ประกอบด้วย 1) เรื่อง ถิ่นบัวหลวง 2) เรื่อง เมืองรวงข้าว 3) เรื่อง เชื้อชาวมอญ 4) เรื่อง นครธรรมะ 5) เรื่อง พระตำหนักกรมใจ 6) เรื่อง สดใสเจ้าพระยา และ 7) เรื่อง ก้าวหน้าอุตสาหกรรม จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เรื่องการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดของ Likert Scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการประเมินพบว่า คะแนนเฉลี่ย ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 4.76 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.2 แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ พร้อมเฉลยข้อสอบ ซึ่งใช้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดรู้การอ่าน องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่าน แนวทางการวัดและประเมินผลความฉลาดรู้การอ่าน เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่าน จำนวน 30 ข้อ จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน พิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ หากคะแนนรวมของข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ใช้ดัชนี วัดความสอดคล้อง (IOC) พิเชิต ฤทธิ์จรูญ (2561) ผลการประเมินได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และ นำแบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบและแก้ไข แล้วจึงทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีความสามารถด้านภาษาไทยใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมา โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง พบว่า แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 เมื่อพิจารณาพบว่าข้อสอบทุกข้อที่คัดเลือกจำนวน 30 ข้อ มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด พิเชิต ฤทธิ์จรูญ (2561) แล้วจึงจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ที่หาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว จำนวน 30 ข้อ สำหรับใช้ในการทดลองต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอความร่วมมือกับโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ครั้งนี้ โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลวิจัย ซึ่งให้ครูในโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

4.2 ขึ้นเตรียมนักเรียนก่อนดำเนินการทดลองมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ระยะเวลา เนื้อหาให้ทราบ แจ้งวิธีการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม จำนวน 30 คน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

4.3 ขึ้นก่อนสอน ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง จากการใช้แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

4.4 ขั้นตอนดำเนินการสอน ดำเนินการจัดการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 7 ชั่วโมง ในการจัดการเรียนรู้ใช้ในคาบเรียนวิชาภาษาไทยหรือคาบที่นักเรียนไม่มีการเรียนการสอน ใช้เวลาสอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

4.5 ขั้นหลังสอน เมื่อดำเนินการสอนครบตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ถัดไป 1 สัปดาห์ ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 1 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่าน โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

4.6 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานตามที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) และ ค่าพัฒนาการสัมพัทธ์ โดยสูตรในการคำนวณค่าพัฒนาการสัมพัทธ์ ดังนี้

$$\text{ค่าพัฒนาการสัมพัทธ์} = \left[\frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}} \right] \times 100$$

เกณฑ์ค่าพัฒนาการสัมพัทธ์ที่ใช้ในวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ได้กล่าวถึงดังนี้

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
76-100	พัฒนาการระดับสูงมาก
51-75	พัฒนาการระดับสูง
26-50	พัฒนาการระดับกลาง
0-25	พัฒนาการระดับต้น

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

การเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

ผลการเปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1						
แบบทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	30	11.17	4.10	28.65*	0.00
หลังเรียน	30	30	24.90	4.71		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้การอ่าน พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ ($\bar{X} = 11.17$, S.D. = 4.10) และ ($\bar{X} = 24.90$, S.D. = 4.71) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

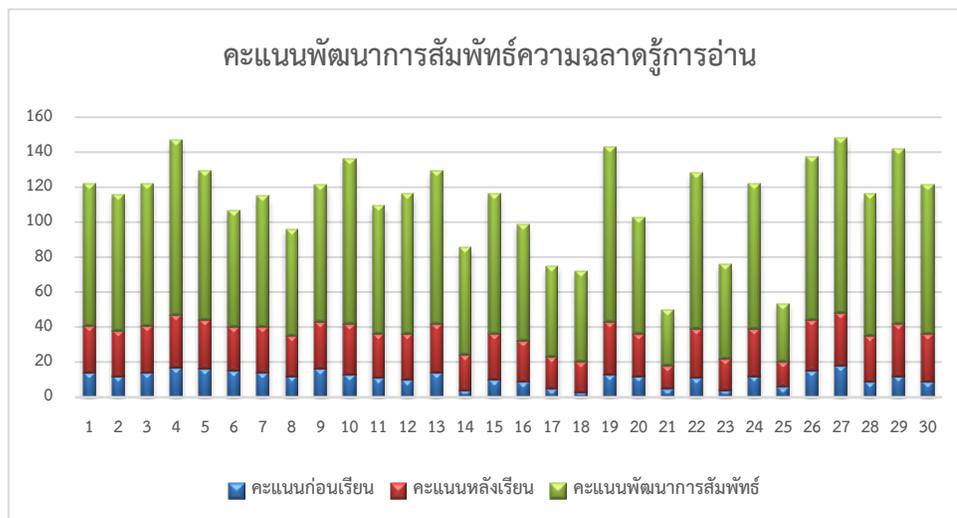
2. ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถความฉลาดรู้การอ่านภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การประเมินพัฒนาการความสามารถความฉลาดรู้การอ่านภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี (n = 30 คะแนนเต็ม = 30)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
1	14	27	81.25	สูงมาก
2	12	26	77.77	สูงมาก
3	14	27	81.25	สูงมาก
4	17	30	100.00	สูงมาก
5	16	28	85.71	สูงมาก
6	15	25	66.66	สูง
7	14	26	75.00	สูง
8	12	23	61.11	สูง
9	16	27	78.57	สูงมาก
10	13	29	94.11	สูงมาก
11	11	25	73.68	สูง
12	10	26	80.00	สูงมาก
13	14	28	87.50	สูงมาก
14	4	20	61.53	สูง
15	10	26	80.00	สูงมาก
16	9	23	66.66	สูง

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
17	5	18	52.00	สูง
18	3	17	51.85	สูง
19	13	30	100.00	สูงมาก
20	12	24	66.66	สูง
21	5	13	32.00	กลาง
22	11	28	89.47	สูงมาก
23	4	18	53.84	สูง
24	12	27	83.33	สูงมาก
25	6	14	33.33	กลาง
26	15	29	93.33	สูงมาก
27	18	30	100.00	สูงมาก
28	9	26	80.95	สูงมาก
29	12	30	100.00	สูงมาก
30	9	27	85.71	สูงมาก
เฉลี่ย	11.17	24.90	75.77	สูงมาก

แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

จากตารางที่ 2 และแผนภาพที่ 4 ผลการประเมินคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้ การอ่าน ในภาพรวม อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 75.55$) เมื่อจำแนกคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่านของ

นักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ อยู่ในระดับสูงมาก จำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.00 2) นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ อยู่ในระดับสูง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 3) นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ ($\bar{X} = 11.17$, S.D. = 4.10) และ ($\bar{X} = 24.90$, S.D. = 4.71) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เรื่องความฉลาดรู้การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น ถือว่ามีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านส่งผลให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการอ่านวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกการจำแนกประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง อันเป็นไปตามการสังเคราะห์องค์ประกอบความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ทางผู้วิจัย ได้สังเคราะห์ไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย 1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจถึงความหมายของคำ ข้อความ ในเนื้อหานั้น ๆ และสามารถจับใจความ แปลความหมายที่อยู่ในเนื้อความได้ 2) การบูรณาการและการตีความ หมายถึง ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น แปลความ จากสิ่งที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และ 3) การสะท้อนและประเมิน หมายถึง ผู้อ่านมีความสามารถในการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น ให้เหตุผล โดยเชื่อมโยง อ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสร้างเป็นแนวคิดของตนเอง เพื่อนำไปปฏิบัติตามและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองต่อไป ทั้งนี้ ยังเป็นการเตรียมพร้อมสำคัญสำหรับการสอบประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญฤทัย สุตรเลข และดวงจันทร์ เตียววิไล (2563) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้หลักสูตรเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ลัดเลาะรอบย่าน หน่วยที่ 2 แม่ไก่ออกไข่ หน่วยที่ 3 เล่าขานตำนานดงลาน และหน่วยที่ 4 โฆษณาพาสุนัข หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก และผลการใช้หลักสูตรคือ นักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.11 (S.D. = 6.19) และคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 25.67 (S.D. = 2.65) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิบูลย์ ตัญญูบุตร สมบัติ คชสิทธิ์ และสุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม (2565) กล่าวว่า รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสร้างเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านตามแนวทาง PISA มีองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 7 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ โครงสร้างของรูปแบบ เนื้อหาสาระของรูปแบบ กิจกรรมของรูปแบบ สื่อและแหล่งเรียนรู้ของรูปแบบ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบ ซึ่งมีกรอบสมรรถนะแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดยแต่

ละด้านมี 6 ตัวชี้วัด ทั้งนี้กิจกรรมการฝึกอบรมของรูปแบบมี 6 ชั้น คือ ทบทวนความรู้ ชี้แนะแนวทาง นำเสนอ เนื้อหา เรียนรู้สู่ทักษะ ส่งเสริมการนำไปใช้ และสรุปการเรียนรู้ สำหรับผลการตรวจสอบความเหมาะสมโดย ผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเป็นคู่มือการใช้รูปแบบที่ประกอบด้วยแผนการจัดการฝึกอบรม จำนวน 6 หน่วย ซึ่งมีผลการตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากที่สุด และ สมรรถนะของผู้เข้า รับการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลงานการสร้างเครื่องมือของผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม หลังทดลองใช้รูปแบบในการฝึกอบรม ที่สูงกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. จากผลการประเมินพัฒนาการความสามารถความฉลาดรู้การอ่านภายหลังการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ความฉลาดรู้การอ่านในภาพรวม อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 75.55$) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีทำให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นลำดับขั้นตอน นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้และผู้สอนสามารถช่วยแนะนำ เติมเต็มในแต่ละลำดับขั้นได้ โดยนำข้อมูลท้องถิ่นจากคำขวัญจังหวัดปทุมธานี คือ “ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา ก้าวหน้าอุตสาหกรรม” ที่นักเรียนอาศัยอยู่มาออกแบบ เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาเป็นบทอ่านเพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้การอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และ เข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของนุรอนี ดือรามะ และ ณัฐณี โมพันธ์ (2560) กล่าวว่า ผลของการ จัดการเรียนรู้แบบโครงการร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ ทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลให้ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.67 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.63 2) นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบ โครงการร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเฉลี่ย เท่ากับ 42.71 คะแนน มีพัฒนาการอยู่ในระดับปานกลาง 3) นักเรียนมี ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนค่าเฉลี่ย ร้อยละ 42.15 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 69.83 4) นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หลังเรียนในระดับปานกลาง และ นักเรียนมีระดับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนในระดับค่อนข้างดี

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัด ปทุมธานีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนา ความฉลาดรู้การอ่าน ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในเครื่องมือ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี เรื่องความฉลาดรู้การอ่านสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) แบบฝึกหัด เรื่อง ความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) แบบทดสอบความฉลาดรู้การอ่านโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะในส่วนของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) K (Know) ตรวจสอบความรู้ของเรื่องที่จะอ่าน 2) W (What to know) ค้นหาความจริง จากคำถามของผู้เรียน ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการรู้ 3) L (Learned) ระบุความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ 4) Plus 1 M (Mapping) นำข้อมูลมา จัดทำเป็นแผนผังความคิด และ 5) Plus 2 S (Summarizing) เขียนสรุปความคิด รวบรวมจากแผนภูมิความคิด รวมทั้งผู้สอนพิจารณาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน เช่น การบริหารจัดการชั้นเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ระยะเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด การกำหนดสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ก่อนการเรียนรู้-ระหว่างการเรียนรู้-หลังการเรียนรู้ เป็นต้น พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนให้เข้าใจในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

1.2 ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน อย่างเป็นมิตร เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและระดมความคิดตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ แบบ KWL-Plus กระตุ้นและสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตั้งคำถาม โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานร่วมกัน กล้าแสดงออก และมีความสุขสาน เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนให้ไปถึงเป้าหมายตามความสามารถ เกิดทักษะการเรียนรู้ตามบริบท และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายผลการศึกษาค้นคว้างานวิจัยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปสู่การศึกษาวิจัยในระดับชั้นต่าง ๆ ที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึง 6 เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียนรายระดับชั้นอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

2.2 ควรขยายผลการศึกษาค้นคว้างานวิจัยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไปสู่การศึกษาวิจัยที่ศึกษาทักษะหรือสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การอ่าน จับใจความสำคัญ การเขียนสรุปใจความสำคัญ หลักการใช้ภาษาและวรรณคดี และวรรณกรรม เป็นต้น เพื่อให้ตอบสนองการเรียนรู้ในแต่ละทักษะและองค์ความรู้ได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ขวัญฤทัย สุตรเลข และ ดวงจันทร์ เตี้ยวิไล. (2563). ความฉลาดรู้ด้านการอ่านภาษาไทยการพัฒนาหลักสูตรเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ*, 7(3), 33-40.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2561). *ศาสตร์พระราชสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน: รวมบทความวิจัย บทความวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2561*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นุรไอนี คีอราเม และ ณัฐินี โมพันธ์. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความพึงพอใจต่อการ

- จัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสาร อัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยฟาฏอนี, 12(22), 77-91.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2561). *เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟาร่า สุไลมาน และ นูรอัสวานี บอดอ. (2566). *รายงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา*. ยะลา: มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). *ผลการประเมิน PISA 2022*. Retrieved on 3 December 2023 from <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *กรอบการประเมิน ด้านการอ่าน*. Retrieved on 3 December 2023 from https://pisathailand.ipst.ac.th/about-pisa/reading_literacy_framework/
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. (2566). *สรุปข้อมูลนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2566*. ปทุมธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี.
- สำนักงานจังหวัดปทุมธานี. (2567). *ประวัติความเป็นมาจังหวัดปทุมธานี*. Retrieved on 23 March 2023 from: <http://www2.pathumthani.go.th>
- Anderson, L W., & Krathwohl D R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.
- Cain, K., & Oakhill, J. (2020). *Reading comprehension and vocabulary: The chicken and the egg?* *Reading Research Quarterly*, 55(1), 65-80.
- Carr, E., & Ogle, D. (2004). K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30(1), 626-631.
- Ogle, D. M., (2010). KWL-Plus: A Strategy to Help Students Learn from Text. *The Reading Teacher*. 64 (5), 352-356.